

Vlaams
Parlement

vergadering **C17**
zittingsjaar 2019-2020

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Energie

van 22 oktober 2019

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Mieke Schauvliege aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over extra middelen voor natuur onder een effectief natuurbeheer – 71 (2019-2020)	
VRAAG OM UITLEG van Bruno Tobback aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de ontoereikende middelen voor de geplande 10.000 hectare bijkomend bos – 77 (2019-2020)	3
VRAAG OM UITLEG van Mieke Schauvliege aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) – 58 (2019-2020)	9
VRAAG OM UITLEG van Maurits Vande Reyde aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de evaluatie van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake toegankelijkheid – 69 (2019-2020)	15
VRAAG OM UITLEG van Freya Perdaens aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de controle op slijbladingen, bestemd voor nuttige toepassing in Nederland – 93 (2019-2020)	18
VRAAG OM UITLEG van Chris Steenwegen aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de verdubbeling van de Belgische bijdrage aan het Green Climate Fund (GCF) – 103 (2019-2020)	20

VRAAG OM UITLEG van Mieke Schauvliege aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over extra middelen voor natuur onder een effectief natuurbeheer – 71 (2019-2020)

VRAAG OM UITLEG van Bruno Tobback aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de ontoereikende middelen voor de geplande 10.000 hectare bijkomend bos – 77 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Carina Van Cauter

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): In het regeerakkoord staat dat er deze legislatuur 20.000 hectare natuur in natuurbeheer zal worden gerealiseerd. Wij zijn uiteraard heel blij met de ambities van het regeerakkoord op het vlak van natuur. Er staan heel inspirerende dingen in. We zijn zeker blij met die 20.000 hectare. Maar in de begrotingstabellen hebben wij niet gevonden in hoeveel extra budget is voorzien om die 20.000 hectare natuur in natuurbeheer te realiseren. We lazen wel dat er middelen zijn voor de watergevoelige openruimtegebieden en voor bosuitbreiding. Maar er staat nergens expliciet vermeld dat er extra budget voor natuur is.

Minister, ik heb opgezocht over welke natuur die 20.000 hectare in beheer gaan. Volgens de indicator van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) gaat het om alle types 2, 3 en 4 van het Natuurdecreet. In welke budgetten werd voorzien voor natuur in natuurbeheer in de komende legislatuur? Hoeveel extra middelen zijn dat ten opzichte van de middelen van de vorige legislatuur?

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp.a): Voorzitter, mijn vraag sluit hier wonderbaarlijk naadloos bij aan. Mevrouw Schauvliege heeft het over het feit dat er wel middelen zijn voor bijkomend bos maar niet voor al de rest. Ik ben zo vrij om even te kijken naar de begrotingstabel die is ingediend en de ambities met betrekking tot bijkomend bos. Voor alle duidelijkheid: ik ondersteun ten volle die ambitie voor bijkomend bos. Dat is een van de beste, meest gedragen, minst gecontesteerde maatregelen die we kunnen nemen, met het oog op zowel de levenskwaliteit als de grote vraag van de burger als het klimaatbeleid. We zijn allemaal voor 10.000 hectare bos. Alleen zeggen we dat al tien jaar. Dat stond ook al in het vorige regeerakkoord. In de vorige legislatuur is er 0 hectare bijkomend bos gekomen. Er is nog altijd discussie hoe we dat nu juist moeten meten, maar dat er geen is bijgekomen, daarover zijn we het, denk ik, allemaal eens.

Ik was dus heel blij dat het erin stond en dat in de begroting daarvoor zelfs in middelen was voorzien. Voor deze legislatuur is er, alles bij elkaar opgeteld, namelijk 50 miljoen euro voorzien voor 10.000 hectare bos.

Ik herinner mij dat we hier ooit het Rekenhof over de vloer hebben gehad met de kosten en de uitgaven voor boscompensatie. Ik ben dat eens gaan opzoeken. Wanneer Vlaanderen kapvergunningen geeft, moeten de eigenaars die kappen storten in het fonds om dat te compenseren. Zij moeten 1,98 euro per vierkante meter storten, wat het aanplanten van nieuw bos mogelijk zou moeten maken. Ik heb dat eens omgerekend per hectare en per 10.000 hectare. Zo zou er 200 miljoen euro nodig zijn om 10.000 hectare bos te realiseren, dat komt ongeveer overeen met de vaste prijs voor bosgrond in Vlaanderen, namelijk 200 euro per hectare. Met andere woorden, het budget dat u hebt om in deze legislatuur – de minister-president had het over 2030 maar dat zijn twee legislaturen – die mooie ambitie waar te maken, is welgeteld genoeg voor een vierde daarvan. Zelfs als u

zou spreiden over twee legislaturen, dan hebt u nog maar de helft gedaan van wat u zou moeten doen als u minstens de helft zou willen realiseren tijdens deze legislatuur.

Minister, ik heb heel erg het gevoel dat er grote woorden zijn, veel bomen in de lucht, maar bijzonder weinig met hun wortels in de grond. Ik kan mijn vraag samenvatten in een aantal historische woorden: minister, 'show me the money'. En als u de 'money' niet hebt, 'show me the trees'. Maar ik vrees dat u ze geen van beide hebt.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhal Demir: Ik heb de vraag van mevrouw Tine Van den Brande vorige week ook gekregen. Ik kan duizend keer zeggen dat ik dat plan nog samen met de diensten moet opmaken en zal dat hier herhalen. Ik zal me vooral niet laten opjagen want in tegenstelling tot wat u beweert, mijnheer Tobback, was de doelstelling vorige legislatuur niet expliciet opgenomen in het regeerakkoord. Wel is die doelstelling onderdeel van het richtinggevend gedeelte van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV).

Mevrouw Schauvliege, u kunt me nu van alles verwijten maar ik ben nog maar twee weken minister en kan die bomen en dat bos hier dus niet toveren. Ik zou dat heel graag willen maar u begrijpt dat dat niet gaat. Ik stel dan ook voor dat de parlementsleden zich opnieuw redelijk opstellen en dat wij samen bekijken hoe we dat zullen doen. Dat is essentieel. Mijnheer Tobback, u zit al jaren in het parlement maar nu wordt het tijd dat we zaken realiseren op het terrein. Ik hoop dat u mee aan die kar zult trekken. Dat is een moeilijke oefening maar ik heb de ambitie om daarin te slagen, niet alleen voor mij maar voor de toekomst.

Mevrouw Schauvliege, het is van essentieel belang dat de terreinen onder effectief natuurbeheer worden gebracht om zowel de Europese als de Vlaamse biodiversiteitsdoelstellingen te realiseren. Vandaar dat we in de vorige legislatuur de juridische grondslag hebben gelegd waardoor iedereen die wil bijdragen aan de realisatie van het Vlaams natuur- en bosbeleid daartoe op gelijke voet wordt gestimuleerd. In 2019 werd voor terreinen in beheer 26 miljoen euro uitgetrokken voor het beheer. In 2020 trek ik 5 miljoen euro extra uit voor het realiseren van de doelstelling met betrekking tot 20.000 hectare natuur onder natuurbeheer. Deze middelen zullen worden ingezet voor het onder beheer brengen van zowel bestaande als nieuwe natuur. De Europese klimaat- en natuurdoelen staan hierbij centraal. Zonder op de zaken vooruit te lopen kan ik alvast zeggen dat ik vandaag, twee weken nadat ik de eed heb afgelegd, niet uitsluit dat ik daarvoor nog bijkomende middelen zal uittrekken.

U weet ook dat binnen mijn beleidsdomeinen een aantal fondsen aanwezig zijn, waaronder ook het Klimaatfonds. Uiteraard zal ik bij de verdere uitwerking van mijn beleidsaccenten alle mogelijkheden bekijken ten einde de doelstellingen te halen.

Wat het bos betreft, hebben we in het regeerakkoord de doelstelling opgenomen om tegen 2030 10.000 hectare bijkomend bos te realiseren. Het is heel belangrijk dat dit in het regeerakkoord staat, maar het is nog belangrijker dat we het zullen realiseren. In deze legislatuur willen we de realisatie van deze doelstelling op kruissnelheid brengen. We stellen in het regeerakkoord ook een tussentijds doel van 4000 hectare voor. Ik heb vorige week geantwoord dat ik, het kabinet en de administratie bezig zijn met een plan van aanpak. Zodra het klaar is, zal ik het hier met jullie bespreken. Het spreekt voor zich dat ik het parlement daarbij zal betrekken. Jullie mogen zelfs meekomen wanneer ik bomen ga planten. Ik wil jullie daar zelfs voor uitnodigen.

De Vlaamse overheid zal die bijkomende bossen niet alleen planten. Ik hoop dat u dat ook begrijpt. U gaat er in uw vraagstelling van uit dat de Vlaamse overheid alle nodige gronden aankoopt en bebost, maar dat is niet de weg die ik ga bewandelen. Zo gaat dat niet. Ik hoop dat jullie realistisch genoeg zijn om in te zien dat dit niet alleen met de Vlaamse overheid gaat.

De vraag naar meer bos is maatschappelijk breed gedragen. Ik zal dan ook alle belanghebbenden en geïnteresseerden nauw betrekken en mobiliseren om die doelstellingen te halen. Ik denk spontaan aan bijvoorbeeld bosgroepen, regionale landschappen, terreineigenaars, bos- en natuurverenigingen, maar ook burgers. Ik kreeg onlangs nog een mail van iemand die zei dat hij 5 hectare grond had gekocht en daar een bos op wou zetten. Bedrijven zullen erbij betrokken worden, maar zeker ook de lokale besturen, die de komende vijf jaren extra middelen zullen ontvangen. Mijnheer Tobback, u zult gezien hebben dat het regeerakkoord voorziet in een financieringslijn om de inspanningen van de gemeenten voor het beheren van de open ruimte te valoriseren en om de open ruimte te vrijwaren. Dat is het zogenaamde Openruimtefonds. Dat is een van de fondsen. Ik ben alvast van mening dat de bijkomende middelen door de gemeenten effectief moeten worden gebruikt om inspanningen te leveren en acties te ondernemen voor het versterken van de open ruimte, acties die bijdragen tot het realiseren van de doelstellingen van de strategische visie met betrekking tot de open ruimte, de blauwe en groene netwerken, en het verminderen van het dagelijkse bijkomende ruimtebeslag.

Ik wil lokaal tot stand gekomen, waardevolle en gedragen bosuitbreidings-initiatieven alle kansen geven om op korte termijn gerealiseerd te worden. Ik zal nagaan hoe de slaagkans van dergelijke lokale initiatieven optimaal gefaciliteerd kan worden. Wat mij betreft zijn daar geen taboes bij. Dat kan zowel gaan over het wegnemen van obstakels en belemmeringen als over het voorzien in bijkomende of nieuwe stimuli.

U zult moeten wachten tot het plan van aanpak klaar is, mijnheer Tobback. Ik heb twintig jaar moeten wachten op u, u zal nu ook wel even moeten wachten op mij.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Minister, hartelijk dank voor uw antwoord. Ik leer eruit dat we in 2019 26 miljoen euro hadden om effectief natuur in natuurbeheer te organiseren of te realiseren, en dat we daar in 2020 5 miljoen euro extra bijdoen, dat is dus 31 miljoen euro. Ik heb de cijfers van de voorbije legislatuur erbij gehaald. In 2017 hadden we 32,3 miljoen euro ter beschikking om natuur in natuurbeheer te brengen. Dat betekent, zoals ik heb gezien in de cijfers, dat er niet veel middelen extra zijn. Maar soit, daarover gaat het misschien wat minder. Jullie hebben in het regeerakkoord heel mooie ambities omschreven. Ik maak mij er ernstig zorgen over dat jullie heel veel ambities hebben maar dat daar geen middelen tegenover staan. Ik hoop voor u dat u vindt wat u zoekt, namelijk extra middelen, maar ook extra mensen om dat te realiseren. Heel veel van uw doelstellingen hebben te maken met op het terrein actief zijn en met het zoeken van andere partners om dingen te realiseren.

Dit gaat niet alleen over middelen maar ook over de mensen die ervoor moeten zorgen dat die afspraken gerealiseerd worden. Ik zou graag willen weten of u extra mensen hebt om de nodige afspraken op het terrein te maken, om effectief die natuur en dat bos te realiseren. Ik heb begrepen dat er op dit moment nauwelijks extra middelen zijn, dat u deze nog zult zoeken. Plaatsen we daar extra mensen tegenover? Als dat niet het geval is, vrees ik dat u nog veel mooie plannen mag voorleggen, maar dat ze zeer moeilijk realiseerbaar zullen zijn. Hoe zult u dat realiseren?

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp.a): Minister, ik ben een beetje verwonderd. Ik zie het misschien verkeerd, maar ik dacht toch dat ik vrij constructief was begonnen? Ik steunde uw doelstelling. Als ik mij vergist heb en ze deze keer wel duidelijk in het regeerakkoord staat, zoveel te blijer ben ik daarmee. Ik ben blij dat ze in het regeerakkoord staat. Daar was ik, dacht ik toch, mee begonnen. U schudt van neen? *(Opmerkingen van minister Demir)*

Dank u. Ik zou dan ook graag hebben dat ze wordt gerealiseerd. In dezen steun ik dus de uitvoering van het regeerakkoord ten volle. U hebt niet geantwoord op mijn vraag over het budget en over hoe u dat gaat invullen. U zegt dat u een plan gaat maken voor een tussentijdse doelstelling van 4000 hectare. Maar ik maak de berekening en zie dat u genoeg hebt voor 2500 hectare. Punt. Dat is het. U kunt dus hopen dat burgers nog een paar duizend hectare in uw plaats gaan doen. U gaat er nu van uit dat drie vierden van de inspanning zal worden geleverd door burgers, in uw plaats. Of door gemeentebesturen met geld dat u hun geeft, maar waarvan ik niet heb begrepen dat het bedoeld is om bossen mee aan te planten. Als dat wel zo is, hoor ik het graag. Maar dan wil ik graag weten hoe het u zal lukken om gemeentebesturen met het geld dat u hun gaat bezorgen – en dat zal ook geen 150 miljoen euro zijn – parken en bossen te laten aanplanten. We weten allemaal – en dat is het voordeel van al even mee te gaan, maar het volstond daarvoor ook al om de vorige vijf jaar in deze commissie te zitten – dat het bijzonder moeilijk is om zelfs maar te behouden wat er is. Van de plattelandsmiddelen die u nu aan de gemeenten hebt gegeven hoor ik nu al jaren dat ze deze nodig hebben om ervoor te zorgen dat het bos blijft staan. Om te vermijden dat ze bossen moeten laten kappen, om te verkavelen, om zo veel geld binnen te halen. Dus, minister, de middelen die u gaat geven zullen niet helpen om bossen aan te planten. In het beste geval – en dat hopen wij allemaal – zullen ze ertoe bijdragen dat er minder bossen verdwijnen. Want er verdwijnen er nog altijd elke dag. Dat is dus geen antwoord op mijn vraag.

Minister, ik ben dan ook nog extra teleurgesteld door de stijl. Dat u niet kunt antwoorden, fair enough, u kunt inderdaad nog wat geduld vragen. U zou kunnen inpikken op de vaststelling die we samen maken: dat er eigenlijk geen geld genoeg voor is. U kunt oplossingen toveren, want dat belooft u blijkbaar. U kunt daar geduld voor vragen. Maar als u als de minister met lege handen, lege zakken en naar alle waarschijnlijkheid ook te korte beentjes naar de commissie moet komen, zal het echt niet helpen om die vaststelling te verstoppen door op parlementsleden te beginnen schelden, en al helemaal niet over uw pensioen. U bent nog veel te jong om zelfs maar aan uw pensioen te denken. Als u denkt dat u met dat soort van scheldpartijen zult ontkomen aan het nemen van de verantwoordelijkheid, die u moet nemen... Als u denkt dat u zich gaat verstoppen achter anderen, leer dat dan maar snel af. Het is uw job. Ik ben inderdaad bereid om u tijd te geven. U hebt het recht om die tijd te vragen. We zullen die 4000 hectare die u hebt beloofd de komende jaren tellen. Dat is uw job. Uw job, niet die van de oppositie. Het is uw job en uw verantwoordelijkheid. Ik hoop dat u met enige stijl minstens die twee zult waarmaken.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, ik heb een paar belangrijke dingen genoemd. De minister zegt dat het met betrekking tot de 20.000 hectare natuur onder natuurbeheer enerzijds gaat om bestaande natuur, die onder natuurbeheer wordt gebracht, en anderzijds om extra, nieuwe natuur. Dat is een belangrijke mededeling, ook in het licht van dingen die we de voorbije tijd in de pers hebben gelezen.

Mijnheer Tobback, u hebt overschot van gelijk als u zegt dat er veel geld nodig zal zijn om die oefening te doen. Ik maak alleen een technische correctie. U hebt nog de oude cijfers gebruikt. U had het over 1,98 euro per vierkante meter, maar we

hebben dat bedrag enkele jaren geleden al verhoogd. Met de indexering erbij zitten we nu al aan 3,62 euro per vierkante meter. Voor waardevolle inheemse bossen gaan we naar een factor van 1,5, 2 of 3.

We willen niet dat er bomen worden gekapt. Dat moet liefst zo weinig mogelijk gebeuren, maar als ze dan worden gekapt, moeten er in elk geval voldoende mid-delen zijn om ze effectief weer aan te planten. Dat was in het verleden een pro-bleem en we bleven met een gat zitten.

Minister, u hebt er kort op gealludeerd dat we iets van de private sector ver-wachten. Er staat 1,2 of 1,21 euro per vierkante meter ter beschikking voor parti-culieren die een grondwaardeverlies noteren omdat er wordt bebost. Dit is natuur-lijk minder dan de bedragen van de boscompensatie. Misschien valt er winst te halen indien we dat een beetje op elkaar kunnen afstemmen.

Mijnheer Tobback, als die particulieren, met de steun van de Vlaamse overheid, ook meewerken, geraken we misschien aan 4000 hectare. Ik hoop het met u. Ik denk dat we op dat gebied dezelfde strijd voeren. We hopen dat die 10.000 hectare tijdens deze legislatuur eindelijk, want dat komt nog uit het Ruimtelijk Structuur-plan Vlaanderen van 1997, kan worden gerealiseerd.

De voorzitter: De heer Steenwegen heeft het woord.

Chris Steenwegen (Groen): Minister, u hebt verklaard dat het niet enkel om bestaande natuur, maar ook om nieuwe natuur gaat. Uw collega, minister Crevits, heeft de boeren nochtans kort na haar eedaflegging verteld dat het enkel om be-staande natuur gaat. U moet dat eens uitklaren. Ik begrijp dat het volgens u om nieuwe natuur gaat. Het doet me plezier te horen dat het niet enkel om bestaande natuur gaat.

Ik heb u ook horen zeggen dat u zult werken aan de obstakels om nieuwe bossen te realiseren. Het is niet alleen een budgettaire zaak. Beplantingen moeten ook kunnen, en ik denk dat er daar heel wat uitdagingen zijn. We weten dat heel veel bebossingsplannen nu onder meer vanuit de landbouwsector worden tegengehou-den. Ik denk dat we een grondige discussie moeten voeren over hoe we dat zien en over de mogelijkheden die we kunnen creëren. Als eigenaars en openbare be-sturen ergens echt wensen te bebossen, moet die mogelijkheid op het terrein ook kunnen worden gerealiseerd. U zult zoeken naar manieren om de bestaande obsta-kels weg te nemen. We zullen elkaar zeker kunnen vinden om hier samen over na te denken en om oplossingen te vinden.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Mijnheer Steenwegen, ik wil nog even terugkomen op uw citaat. Volgens u zou minister Crevits hebben verklaard dat het enkel en alleen om de bestaande natuur gaat. Ik was aanwezig en heb haar letterlijke woorden gehoord. Ze heeft daar correct gesteld dat het om bijkomende natuur en dus niet enkel om nieuwe natuur gaat. Dit moet onder het natuurbeheer komen en het gaat dus niet enkel om nieuwe natuur. Dat is een belangrijke nuance die hier correct moet worden weergegeven. Dat is de correcte lezing van de tekst.

Wat de doelstellingen in verband met de bossen betreft, is het heel duidelijk dat we allemaal dezelfde doelstelling voor ogen hebben. We weten dat het een hele uitdaging is. Het is niet zo evident om hiervoor de nodige mensen, middelen en locaties te vinden. Dit is heel duidelijk in het Vlaams regeerakkoord opgenomen. Ik ben dan ook blij dat u hier hebt aangehaald dat u wilt overleggen met eenieder die een rol kan spelen om de effectief aangeduide locaties effectief te bebossen. Dit is een heel belangrijke doelstelling die we niet uit de weg moeten gaan. We moeten ook niet met de beschuldigende vinger naar een of andere groepering,

bedrijf, mensen of bestuurders wijzen. Daar gaan we niet mee vooruit. We moeten de uitgestoken hand aannemen om in overleg te treden en goed te kijken waar het, ook op ruimtelijk vlak, wenselijk is bijkomende bossen te realiseren. We kunnen dan effectief tot realisaties overgaan.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhal Demir: Mijnheer Tobback, overal waar ik in de samenleving kom en in alle mails die ik lees, zie ik veel draagvlak. U gaat ervan uit dat ik die gronden met mijn 50 miljoen euro allemaal zelf zal aankopen. Dat is het verschil. Dat zal het geval niet zijn. Er zijn in onze samenleving heel wat bosgroepen, natuurverenigingen, burgers en lokale besturen die gronden hebben en ons vragen ze te bebossen. Ik zal die oefening maken. De vraag is hoog en mensen vertellen we dat ze die ambitie delen. De positiviteit is er en ik zal u dat niet laten verbrodden. Ik merk dat er positiviteit is en ik zal daar als bevoegd minister mee aan de slag gaan.

Ik heb heel wat doelstellingen, ook op andere domeinen, maar als er één doelstelling is die iedereen, links en rechts, jong en oud, deelt, is het meer natuur. Ik denk dat dit over de partijgrenzen heen geldt. Groen heeft geen ideologie. Ik heb het dan niet over de partij, maar over natuur en bos. Ik denk dat we het erover eens zijn dat er hiervoor een draagvlak is.

Mijnheer Tobback, ik zal het bestaande momentum de komende vijf jaar benutten. Of u dat fijn vindt of niet, interesseert me niet. U hebt gezegd dat u het fijn vindt en dat u dar heel blij mee bent. Ik hoop dat u dit mee zult ondersteunen en dat u, zoals die verenigingen, positief zult zijn. Ik ken iemand die een hectare grond heeft en ons vraagt die grond te bebossen. Ik zal dat doen. Dat is het verschil. U denkt dat ik al die gronden nog zelf zal moeten kopen. Dat zal misschien gedeeltelijk gebeuren, maar dat moet nog blijken uit het plan van aanpak dat ik moet hebben.

U moet begrijpen dat ik dit plan na twee weken nog niet heb. De diensten moeten hiermee nog aan de slag. U mag me hier geregeld over ondervragen, maar best niet volgende week, want dan zal ik die bomen ook nog niet hebben. Wat deze ambitie betreft, verzeker ik u dat ik wil slagen, of u dat nu wilt of niet. Ik wil dat absoluut doen en ik heb de middelen. Heb ik 50 miljoen euro of niet?

Bruno Tobback (sp-a): Minister, bij mijn weten, is de begroting nog niet goedgekeurd en hebt u dat eigenlijk nog niet, maar ik hoop dat u het geld hebt.

Minister Zuhal Demir: Mijnheer Tobback, u weet dat het antwoord 'ja' is. Er is al 50 miljoen euro. Ik heb heel veel andere bevoegdheden en fondsen. Ik zal kijken wat er, bijvoorbeeld, in het Klimaatfonds zit. U had dat misschien ook moeten doen toen u minister van Pensioenen was. Dat is spijtig.

Ik zal de komende weken en maanden aan dat plan van aanpak werken en ermee naar het Vlaams Parlement komen. Er is al een draagvlak in de samenleving en ik wil ook in deze commissie een draagvlak creëren.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Minister, ik hoor veel ambitie om uw doelstelling inzake bos en natuur te realiseren. We zitten nu aan 89.202 hectare natuur in natuurbeheer. Op het einde van deze legislatuur zullen we afkloppen op 110.000 hectare natuur in natuurbeheer. Ik heb nog steeds de bezorgdheid dat hier heel weinig middelen tegenover staan, maar u garandeert me dat u dat zult oplossen.

Ik heb geen antwoord gehoord op de vraag hoe u dit zult doen. Zult u hiervoor in meer mensen voorzien? Zoals daarnet is opgemerkt, zijn er heel wat obstakels die we niet vanzelf kunnen oplossen. Ik hoop dat u hierover nadenkt. Als we die

ambitie echt willen halen, zijn middelen een belangrijk element, maar de mensen om dit te realiseren, zijn ook belangrijk. U kunt de lasten niet enkel bij de lokale besturen, de bosgroepen en private burgers leggen. U zult ook mensen nodig hebben om die verschillende actoren bij elkaar te zetten. Het is nu eenmaal geen evidente zaak. Ik denk dat we daar met zijn allen hard aan zullen moeten timmeren. U zult, naast de middelen, ook in de nodige middelen moeten voorzien.

Minister, ik wens u veel succes. U kunt alvast op ons rekenen om dit mee te verdedigen. We zullen echter ook zeer nauwgezet opvolgen dat we die doelstelling op het einde van de legislatuur halen.

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp.a): Minister, ik respecteer uw enthousiasme. Ik hoop dat u niet zo ver gaat dat u geld voor de pensioenen zult gebruiken om er bomen mee te planten. Mensen zouden dat niet appreciëren, en terecht. Ik mag ook hopen dat u zich ervan bewust bent dat al die fondsen, ook dat voor buitengemeenten, ook het Klimaatfonds, middelen hebben voor een bepaald doel en dat die doorgaans ook geld te weinig hebben. Wanneer u dus denkt het ene lege vat met het andere te vullen, dan bent u al a priori verkeerd bezig, ook zonder een begroting.

Laat ons afspreken dat ik u zeer binnenkort, over twee weken, opnieuw vraag hoe het daar nu mee staat, want minister, u moet zichzelf ook niets wijsmaken en al helemaal niet in één beweging proberen de hele bevolking iets wijs te maken. Ook wanneer private eigenaars bos willen aanplanten, doen zij dat niet gratis. Ook wanneer gemeenten bos willen aanplanten, doen zij dat niet gratis. De reden waarom het vandaag niet gebeurt, is precies omdat er nog geen middelen tegenover staan. Die vraag om daar middelen voor uit te trekken, voor de bosgroepen en voor andere, leeft al heel lang en is ook door de vorige minister nooit beantwoord. Daar zult u geld voor nodig hebben.

En eigenlijk ben ik nog heel vriendelijk geweest in mijn berekening. Ik heb de prijs genomen van een aantal jaren geleden. Als ik de cijfers zou gebruiken die de heer Vandaele noemt om de berekening te maken, dan komt u geen 150 maar wel 250 miljoen euro te kort om uw doelstelling te halen. *(Opmerkingen van Wilfried Vandaele)*

Mijnheer Vandaele, die inkomsten zijn in verhouding tot de kostprijs voor de aanplanting van dat nieuwe bos ter compensatie. 3,5 euro per vierkante meter is nog altijd te weinig. Met andere woorden, in uw rekening komt u er nog veel minder dan met wat ik in al mijn vriendelijkheid voor de minister heb berekend.

De volgende vraag die ik misschien moet stellen, maar ik zal ze voor een volgende zitting houden, is op welke basis men die begroting heeft gemaakt. Als u zo goed weet dat het 3,5 euro per vierkante meter had moeten zijn en de minister grote ambities heeft om alle fondsen te gebruiken om bomen te planten en als we dan vaststellen dat geen van die ambities terugkomt in wat er als begroting is neergelegd, dan vraag ik me af wie in godsnaam dat regeerakkoord heeft onderhandeld. Maar ook dat is voor een volgende vraag, minister.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Mieke Schauvliege aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) – 58 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Carina Van Cauter

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Momenteel wordt dagelijks meer dan 7 hectare open ruimte aangesneden, dat zijn veertien voetbalvelden. In het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) is geformuleerd dat dit tegen 2025 slechts 3 hectare mag zijn en tegen 2040 0 hectare.

Het regeerakkoord onderschrijft de strategische doelstellingen van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. Er wordt expliciet herhaald om tegen 2040 naar een ruimtebeslag van 0 hectare te gaan, wat wij natuurlijk volmondig ondersteunen. Maar de tussentijdse doelstelling om tegen 2025 het ruimtebeslag te verminderen naar 3 hectare, is jammer genoeg niet opgenomen.

In de vorige legislatuur werden er vier decreten gekoppeld aan de uitvoering van het BRV, namelijk het Instrumentendecreet, het decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wat betreft de ontwikkelingsmogelijkheden van de woonreservegebieden, het decreet betreffende de bestemmingsneutraliteit voor de winning van hernieuwbare energie en het decreet voor de bescherming van de waardevolle en kwetsbare bossen.

Het regeerakkoord geeft aan dat de regering het Instrumentendecreet wil afwerken en dat er een wetgevend initiatief komt om de watergevoelige openruimtegebieden te beschermen. Over de twee andere decreten, het decreet over de bestemmingsneutraliteit en het decreet in verband met de bescherming van waardevolle en kwetsbare bossen, lezen we niets. Wel lees ik dat onderzocht zal worden om gemeenten de bevoegdheid te geven om windmolens te vergunnen.

In het regeerakkoord lezen we de intentie om de open ruimte te behouden en de waardevolle en kwetsbare bossen te beschermen, maar over de manier waarop dit zal gebeuren, blijft het regeerakkoord bijzonder vaag. Het is ook onduidelijk op welke wijze we de lokale besturen financieel zullen ondersteunen.

Minister, klopt het dat u afziet van de tussentijdse doelstelling om tegen 2025 het ruimtebeslag tot 3 hectare te verminderen? Of zult u een andere tussentijdse doelstelling formuleren, en zo ja, welke?

In het regeerakkoord staat uitdrukkelijk dat u het Instrumentendecreet opnieuw zult indienen. Wanneer zal dat gebeuren? Zullen de voorwaarden uit het ontwerp Instrumentendecreet behouden blijven of komt er een aanpassing?

Watergevoelige openruimtegebieden zijn momenteel waterziek en moeilijk bebouwbaar en hebben als bestemming woongebied, woonuitbreidingsgebied, industriegebied, recreatiegebied of een andere bestemming. Het gaat over 1000 hectare – dat cijfer haal ik uit een vraag die de heer Vandaele midden 2018 heeft gesteld. Dat is maar een fractie van wat we eigenlijk open zouden moeten houden als we die doelstelling van 2025 en van 2040 willen halen. Dan zouden we eigenlijk 14.000 hectare onbebouwd woonreservegebied moeten vrijwaren van bebouwing.

Welke bijkomende initiatieven denkt u te nemen om alle open ruimte effectief te vrijwaren? Welke financiële middelen staan hiertegenover? Zijn die middelen geraamd op basis van de huidige planschaderegeling of op basis van de nieuwe regeling die in het ontwerp Instrumentendecreet is opgenomen?

Zult u een decreet op de bescherming van de waardevolle en kwetsbare bossen opmaken zoals de vorige Vlaamse Regering van plan was? Zo ja, wanneer? Zo niet, welke initiatieven denkt u dan te nemen om de kwetsbare en waardevolle bossen te beschermen? Ik hoop dat het niet kappen is, zodat het boscompensatiefonds wordt aangedikt om nadien bossen uit te breiden. Ik hoorde daarnet dat die bedragen aanzienlijk zijn gestegen en dat de pot groot is, maar daarmee realiseren we geen extra bos. Dat lijkt me een bijzonder eigenaardige piste. We willen vooral wat waardevol is nu behouden. De vraag is dus hoe u dat denkt te kunnen doen.

Wat het openruimtefonds betreft, hebben de lokale besturen vorige week een brief ontvangen waarin staat hoeveel extra middelen ze krijgen uit dat fonds. Voor welke ontwikkelingen zullen zij die budgetten kunnen gebruiken? Hoe zullen deze middelen ter beschikking gesteld worden? Zullen daar voorwaarden aan gekoppeld worden?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: In het regeerakkoord kunt u lezen dat de Vlaamse Regering de principes en doelstellingen van de strategische visie van het BRV ondersteunt. Daarin zijn wel degelijk doelstellingen opgenomen om de dagelijks bijkomende inname van onze open ruimte, het zogenaamde ruimtebeslag, te verminderen. De bedoeling is die stelselmatig te laten dalen naar nul bijkomend ruimtebeslag in 2040. De tussentijdse doelstelling waar u naar verwijst, is ook opgenomen in deze strategische visie en bijgevolg zal ik die ook blijven nastreven.

Het Instrumentendecreet zal zo snel mogelijk worden ingediend, nog voor eind dit jaar. Ik zal ook zo snel mogelijk werk maken van de definitieve goedkeuring van het Instrumentendecreet en het decreet voorleggen aan de Vlaamse Regering om het eind dit jaar aan het parlement te kunnen voorleggen. Zoals bij elk decreet het geval is, houdt de definitieve goedkeuring in dat het advies van de Raad van State wordt verwerkt. Op de details van die verwerking kan ik nog niet vooruitlopen.

Werk maken van een robuuste open ruimte voor onder meer natuur, bos, water, landbouw, recreatie en ontspanning en die vrijwaren en versterken, is voor mij een belangrijk speerpunt. Ik zal eerst ingaan op de watergevoelige openruimtegebieden want de cijfers die u gebruikt, kloppen niet volledig.

De regelgeving voor watergevoelige openruimtegebieden is vorige legislatuur afgewerkt, in deze legislatuur is het mijn bedoeling in te zetten op de uitvoering daarvan en dus in te zetten op de concrete herbestemmingen. In totaal gaat het om ongeveer 1600 hectare signaalgebieden die hetzij via een ruimtelijk uitvoeringsplan, hetzij via een aanduiding als watergevoelig openruimtegebied zullen worden herbestemd tot watergevoelig openruimtegebied.

Die gebieden bevinden zich in verschillende bestemmingscategorieën. Ongeveer 600 hectare is gelegen in een woonreservegebied. Ik vrijwaar daarmee open ruimte en zorg er bovendien voor dat het toekomstig overstromingsrisico wordt vermindert. Eigenaars van die gebieden kunnen vandaag immers worden geconfronteerd met een weigering van vergunningen zonder perspectief op een vergoeding. Ik wil dit definitief oplossen. Voor de watergevoelige openruimtegebieden zal ik de nieuwe planschaderegeling uit het Instrumentendecreet toepassen. Om die reden wil ik ook zo snel mogelijk het Instrumentendecreet voorleggen aan het parlement. In de meerjarenbegroting wordt 15 miljoen euro aan bijkomende middelen uitgetrokken voor 2020.

Ik zal zeker ook nog andere initiatieven nemen om de open ruimte te versterken. Voor mij is het in elk geval een ambitieus verhaal dat zich niet louter beperkt tot de watergevoelige openruimtegebieden. Ik som er een aantal op: de Vlaamse parken, landschapsparken, extra bos en natuur, strategische en multifunctionele landbouwgebieden, groenblauw dooraderde open ruimte, dorpen en steden. Ik maak werk van een investeringsagenda voor de versterking van die open ruimte waarbij ik afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur (AGNAS), landinrichting, natuurinrichting, waterbeleid en verschillende andere uitvoeringsagenda's met elkaar verbind.

Voor de woonreservegebieden zal ik bekijken, in overleg met de steden, gemeenten en stakeholders, hoe wij stappen kunnen zetten om dit te faciliteren. Ik doe dat ook specifiek voor gronden die eigendom zijn van de Vlaamse overheid, lokale besturen, kerkfabrieken en andere publieke actoren.

In het regeerakkoord staat dat we waardevolle bossen maximaal zullen vrijwaren. Daarnaast zet ik volop in op de aanleg van extra bossen. Op de vraag hoe ik de waardevolle zonevreemde bossen zal vrijwaren, kan ik niet vooruitlopen. Er zijn in het verleden al verschillende pogingen ondernomen die de eindstreep niet hebben gehaald. Ik wil dan ook eerst de complexiteit van dit dossier doorgronden en de opties en mogelijkheden bekijken zodat hier eindelijk vooruitgang kan worden geboekt die leidt tot een betere bescherming van de waardevolle zonevreemde bossen.

Wat de laatste vraag betreft, is voorzien in een openruimtefonds. Het Vlaams regeerakkoord stelt dat er een financieringslijn komt om de inspanningen van de gemeenten ten gevolge van het beheer van de open ruimte te valoriseren en om de open ruimte te vrijwaren. Ik ben alvast van mening dat de gemeenten die bijkomende middelen effectief moeten gebruiken om inspanningen en acties te ondernemen om de open ruimte te versterken en om bij te dragen tot de realisatie van de doelstellingen in de strategische visie met betrekking tot de open ruimte, de blauwgroene netwerken en de vermindering van het dagelijks bijkomend ruimtebeslag. Ik zal hierover van gedachten moeten wisselen met de andere leden van de Vlaamse Regering.

Daarnet is ook naar de windmolens verwezen. Sinds dit in het Vlaams regeerakkoord staat, heb ik, terwijl ik aan het plan van aanpak voor de bossen moest werken, gedurende twee weken veel bezoek gehad van burgemeesters en schepenen die allemaal die windmolens niet in hun gemeente of hun stad willen. Het is momenteel echt een tsunami. Ik moet eerlijk zeggen dat we aan het draagvlak moeten werken, want nu is het 'not in my backyard'. Niemand wil ze, maar ze moeten er komen. Het is het een of het ander. Ik moet bijkomende inspanningen voor hernieuwbare energie leveren of ik moet dat niet doen, maar als ik dat moet doen, moeten die windmolens wel ergens komen. De burgemeesters vertellen me allemaal dat ze die windmolens niet willen. Dat wordt een heel moeilijke oefening. Ik heb de voorbije twee weken gemerkt dat er geen draagvlak is. Ik zal de komende maanden en jaren heel hard moeten werken. Dat zal veel tijd en energie kosten. Ik denk dat ik op het kabinet iemand voltijds zal moeten aanwerven om de lokale besturen te overtuigen dat dit een goed idee is. Het draagvlak is er momenteel niet en moet bij de gemeenten worden gecreëerd. We zullen onderzoeken op welke wijze we dit het best doen.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Minister, ik ga even in op de windmolens. Indien het draagvlak er niet is en u geeft de burgemeesters als statement de mogelijkheid de vergunning te verlenen, weet u zeker dat er geen windmolens bij zullen komen. Ik wens u veel succes, maar eigenlijk wil ik daar nu niet verder op ingaan. We zullen dat op een ander moment ten gronde moeten bekijken.

Ik ben zeer bezorgd om de initiatieven om waardevolle en kwetsbare bossen te behouden. Het klopt dat tijdens de vorige legislatuur is geprobeerd een decreet tot stand te brengen, maar dat is afgeketst op de vergoedingen. U kiest er nu expliciet voor de eigenaars maximaal te vergoeden. Daarmee begraaft u per definitie ook de mogelijkheid om waardevolle en kwetsbare bossen echt te beschermen. U hypothekeert hiermee veel. Ik krijg weinig signalen dat het u menens is. Ik heb al verwezen naar de uitspraak dat het boscompensatiefonds zeer veel sponsoring zal krijgen. Dat kan alleen als er ook bossen worden gekapt en ik ben dan ook ongerust dat er weinig uit de bus zal komen. Uitbreidingen zijn goed, maar het is essentieel dat we de natuurwaarde beschermen die we nu hebben. Ik wil u vragen hier veel aandacht aan te besteden en in eerste instantie te werken aan de bescherming van wat er is. Vooraleer met nieuwe natuur natuurwaarde wordt gecreëerd, zijn we jaren verder. We hebben grote oppervlaktes en ik wacht op een decreetgevend

initiatief om ervoor te zorgen dat de kwetsbare bossen effectief behouden blijven. Ik hoop dit in uw beleidsnota terug te vinden.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, ik wil nog even terugkomen op een onderdeel van het verhaal, namelijk het boscompensatiefonds. Ik heb het gevoel dat hierover wat misverstanden bestaan. We zijn het er natuurlijk over eens dat dit slechts een klein onderdeel is. Ik heb de heer Tobback daarnet verteld dat zijn cijfers te laag lagen. Vroeger is geconstateerd dat wat voor het kappen van bomen moest worden betaald, veel te laag lag. Met dat bedrag konden we nooit voor een compenserende bebossing zorgen. Dat is nu wel het geval. Het gaat om meer dan 3 euro, wat minimaal neerkomt op 36.200 euro per hectare. Als het om waardevolle inheemse vegetatie gaat, wordt dit bedrag met 1,5 tot zelfs 3 vermenigvuldigd. Dat wordt bijna 110.000 euro per hectare. Daarmee kan wel compenserende bebossing tot stand komen. Dat is wat ik nog wil toevoegen omdat daarnet is gezegd dat het niet genoeg is. Ik denk dat dit nu dichterbij elkaar ligt dan vroeger het geval was.

Mevrouw Schauvliege, de andere bezorgdheden die u hebt opgesomd, zijn ook de onze. De N-VA heeft in deze commissie een aantal jaren voor het behoud van de zonevreemde bossen geijverd. We hebben ervoor geijverd eindelijk iets te doen met de slecht gelegen woonuitbreidingsgebieden. Het blijft in elk geval mijn ambitie hieraan voort te werken. Dat iets niet met zo veel woorden in een regeerakkoord staat, betekent niet dat we niet kunnen proberen iets te realiseren.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik wil u ook danken voor uw antwoord en voor uw verduidelijking met betrekking tot de timing. Om het BRV te kunnen realiseren, hebben we de afgelopen jaren al een hele weg afgelegd in het Vlaams Parlement en in participatie met heel wat organisaties. Dat is geen evidente oefening. Het is een uitdaging. Ik ben blij dat we staan waar we staan en dat dit ook duidelijk in het Vlaams regeerakkoord wordt erkend.

U hebt een timing gegeven om hier voort aan te werken aan een snelheid die toelaat dit jaar nog een aantal beslissingen te nemen. Het gaat dan specifiek om het Instrumentendecreet, waar de lokale besturen voornamelijk op wachten. Om een plan handjes en voetjes te kunnen geven, moeten we de nodige instrumenten mee op tafel leggen. Daar moet dan duidelijk aan worden voortgewerkt.

U hebt zelf verwezen naar de omzetting van wat slecht gelegen is. Indien we een andere bestemming geven, moet daar de nodige compensatie tegenover staan. Dit is een vergoeding van 100 procent van de planschade die de eigenaars lijden. Ik dank u dan ook om dit prioritair op de agenda te plaatsen en hier werk van te maken.

Carina Van Cauter (Open Vld): Minister, ik wil het me even permitteren me bij deze vraag om uitleg aan te sluiten. Ook mijn partij onderschrijft het BRV. Anders zouden we geen deel van de Vlaamse Regering uitmaken. Het komt er nu op aan zo spoedig mogelijk uitvoering te geven aan de beleidskaders en de instrumenten. Ik heb net gehoord dat u die intentie hebt.

Het Instrumentendecreet zal een instrument zijn. Het woord zegt het zelf. Indien juridisch wordt geneutraliseerd, zal de geleden schade van de eigenaars worden vergoed. Dat is een grondrecht en het is goed dat u dit vooropstelt.

U hebt ook gesproken over de wijze waarop dit zal gebeuren. De open ruimte zal worden bewaakt en u zult de instrumenten verder uitwerken. Wat ik een beetje heb gemist, is dat we er bij de verdere vrijwaring van de open ruimte wel voor

moeten zorgen dat het bestaande woningarsenaal volwaardig kan worden benut en dat verder in de ontwikkelingen van de kernen en dergelijke kan worden geïnvesteerd. Er zijn af en toe struikelblokken die een en ander beletten. Ik wou u willen vragen hier bij de uitwerking van uw beleidsplan de nodige aandacht aan te besteden.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhal Demir: Ik heb begrepen dat iedereen op het Instrumentendecreet wacht. Zoals ik al heb vermeld, zal dit ontwerp van decreet tegen eind december 2019 voor behandeling naar het Vlaams Parlement komen.

Wat de signaalgebieden betreft, is het niet meer dan normaal dat we zijn overeengekomen tot een vergoeding over te gaan. We zullen beginnen met de meest gevoelige gebieden. *(Opmerkingen)*

Voorzitter, u hebt net gezegd dat u het deel over de kernversterking en de shift hebt gemist. Dat spreekt voor zich. Ik heb vorige week een zeer uitgebreid antwoord over de bouwshift gegeven. Dit geldt ook hier, maar ik ben er nu niet op nieuw op ingegaan.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Minister, ik heb gehoord dat u de tussentijdse doelstelling in het BRV wenst te halen. Dat is uw streefdoel. Ik heb gelezen dat u volgens uw gegevens 1600 hectare en volgens een parlementaire vraag 1000 hectare wilt herbestemmen. Als we de tussentijdse doelstelling echt willen halen, zouden we tijdens deze legislatuur minstens 9000 hectare moeten herbestemmen. Met de ambitie die in het Vlaams regeerakkoord staat, zitten we op een tiende van wat we zouden moeten halen om tegen 2025 naar een effectief ruimtebeslag met 3 hectare te gaan.

Wat me nog het meest zorgen baart, is dat u het ontwerp van Instrumentendecreet gewoon wilt laten goedkeuren met alle voorwaarden die er nu instaan. Er is al veel berekend wat die voorwaarden betekenen. Wat u zich nu voorneemt, is eigenlijk onbetaalbaar. De heer Tobback heeft daarnet aangegeven dat u te weinig middelen voor bosuitbreiding hebt, maar u hebt zeker te weinig middelen om de open ruimte te bewaren.

Ik wil hier een oproep doen. Als u de opgenomen voorwaarden effectief aanhoudt, zal de factuur zeer hoog oplopen. Het gaat om de compensatie met 100 procent, maar ook om de uitgeruste weg en om de 50 meterregeling. Wie het meest voordeel heeft aan het behoud van de open ruimte, aan bosuitbreiding en aan natuur, zijn de mensen die nood hebben aan frisse lucht en zelf geen tuin hebben. Mensen in armoede hebben hier ook veel nood aan. We zullen overheidsmiddelen gebruiken om mensen die het al goed hebben, bijkomend te financieren. We maken de sterke mensen sterker en de zwakken zwakker. Ook in het ruimtebeleid is dit het mantra.

Als voormalig staatssecretaris voor Armoedebestrijding denk ik dat u hier wel oor naar hebt. Ik vraag u dan ook om de voorwaarden en de bijkomende elementen in het ontwerp van Instrumentendecreet grondig onder de loep te nemen. Die voorwaarden hebben een impact op de kostprijs van het ruimtelijk beleid. U moet die impact goed bekijken en dan het voorliggend ontwerp van decreet bijstellen. Met deze voorwaarden wordt het openruimtebeleid onbetaalbaar, en dat mag niet gebeuren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Maurits Vande Reyde aan Zuhal Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de evaluatie van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake toegankelijkheid – 69 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Carina Van Cauter

De voorzitter: De heer Vande Reyde heeft het woord.

Maurits Vande Reyde (Open Vld): Voorzitter, er is de laatste jaren steeds meer aandacht voor toegankelijkheid. Dat is een goede zaak. Het gaat over heel veel mensen. Het gaat over toegankelijkheid van de publieke ruimte maar evengoed over toegankelijkheid van informatie, de arbeidsmarkt enzovoort. Dat heeft heel veel facetten. Ik zou daar een heel technische uitleg over kunnen geven, maar dit is geen mondeling examen maar een parlement. Hier moeten we naar oplossingen zoeken.

Wanneer ik in sommige andere landen kom, verbaast het mij altijd hoeveel beter de toegankelijkheid daar is. Ik heb hier enkele kleine voorbeelden mee. *(Maurits Vande Reyde toont enkele afbeeldingen)*

Deze trap in Londen is zodanig ontworpen dat iedereen hem kan gebruiken, zonder dat er achteraf dure aanpassingen aan moeten gebeuren, een ramp of een lift of wat dan ook.

Dit is het openbaar vervoer in Parijs. Alle perrons voor metro's en trams zijn op gelijke hoogte gebracht met de tramtoestellen, zodat die toegankelijk zijn voor iedereen, voor mensen met een rolstoel maar ook voor wie een tijdelijke blessure heeft.

Minister, waarom kan dat in Vlaanderen niet? Ik zie in Vlaamse steden zoveel obstakels voor mensen met een beperking. Ik ben schepen van Toegankelijkheid in Diest. In onze mooie stad Diest is er op dat vlak nog heel veel werk. Minister, het is niet alleen omdat ik u tijdens de onderhandelingen heb leren kennen als een zeer aangename persoonlijkheid, maar ik kom met deze vraag bij u omdat er zoiets is als de stedelijke vordering voor toegankelijkheid. Die bestaat al tien jaar en zou moeten garanderen dat publieke gebouwen een grondige toegankelijkheidstoets ondergaan en bereikbaar zijn voor iedereen die dat wenst. Maar in de praktijk zien we dat er nog heel veel obstakels blijven bestaan.

Minister, uw voorganger, Koen Van den Heuvel, kondigde een grondige evaluatie aan. Als ik een persbericht daarover mag geloven, zou die nog voor de zomer worden bekendgemaakt. Ik heb daar niets van vernomen. Is deze evaluatie al gebeurd? Wat is de uitkomst ervan? Hoe kunnen we de toegankelijkheidsvordering beter toepassen en beter bekendmaken? Of hoe kunnen we ervoor zorgen dat toegankelijkheid in het algemeen beter ingang vindt? Wat zijn de knelpunten hierbij? Ik weet dat u nog maar net bent begonnen, maar u kunt misschien toch al een prille eerste kijk geven op welke aanbevelingen er momenteel op tafel liggen om de toegankelijkheidsverordening beter te maken? Wat zijn hierbij de mogelijke pistes?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhal Demir: Collega, ik heb ook heel fijne herinneringen aan de onderhandelingen een paar maanden geleden. En ik ben ook blij dat u in deze commissie aanwezig bent. Ik ben ook heel blij met uw vraag omdat ik moet beamen wat u zegt over de toegankelijkheid in Vlaanderen. We zitten absoluut niet goed. In mijn vorige hoedanigheid als federale staatssecretaris bevoegd voor personen met een

handicap kwamen er altijd twee dingen heel fel aan bod: het hele verhaal over inclusie en tewerkstelling, maar vooral ook dat over toegankelijkheid. Heel veel mensen met een handicap en in een rolstoel hadden daar enorm veel klachten over. Of het nu ging over De Lijn of over overheidsgebouwen enzovoort. Als staatssecretaris stuurde ik dat door naar de collega's op het Vlaamse niveau. Nu gaat dat niet meer. Ik ben ook heel blij dat een deel van die bevoegdheid bij mij ligt.

U verwijst naar de evaluatie van de verordening. Die is gebeurd op initiatief van twee ministers in de vorige regering. Ze is gemaakt door Inter, begeleid door het Departement Omgeving en het departement Binnenlands Bestuur. Inter heeft een heel lijvig eindrapport opgeleverd. Zoals dat meestal gaat met externe studieopdrachten, moet dat rapport nog worden goedgekeurd door de opdrachtgevende administraties. Dat is vandaag nog niet gebeurd. Ik heb de administraties gevraagd om het eindrapport zo spoedig mogelijk te valideren zodat het openbaar kan worden gemaakt. Het zal nu heel moeilijk zijn om inhoudelijk een aantal zinnen uit dat rapport te halen. Ik zal samen met het kabinet en de administratie het rapport eens goed moeten doorgronden en bekijken op welke punten wij kunnen verbeteren. Wij moeten de quick wins bekijken: waar kan het snel gaan? Deze moeten wij omzetten in de praktijk. Wij moeten bekijken wat wij de komende jaren kunnen verbeteren aan de toegankelijkheid in Vlaanderen.

Ik engageer mij in elk geval om alvast gevolg te geven aan de mogelijke verbeterpunten die binnen mijn bevoegdheden vallen, zodra het rapport volledig gevalideerd is. Ik stel voor dat we het rapport dan ook in deze commissie bespreken.

De voorzitter: De heer Vande Reyde heeft het woord. Collega, bent u tevreden?

Maurits Vande Reyde (Open Vld): Ik ben altijd tevreden, voorzitter.

Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik vind het alvast positief dat u zich engageert om de aanbevelingen, wanneer we ze te zien krijgen, ter harte te nemen.

Ik wil u nog twee suggesties meegeven. U bent daar inderdaad niet alleen bevoegd voor. Ik stel de vraag toch.

Eerst en vooral is toegankelijkheid een containerbegrip, dat gezien wordt als iets ver van ons bed. Maar voor veel mensen betekent dat echt wel de dagelijkse vrijheid om te leven en te bewegen en dingen te doen die voor ons allemaal vanzelfsprekend zijn. Het is in Vlaanderen echt wel nodig om daar aandacht voor te hebben omdat anders die grote groep mensen wordt uitgesloten van activiteiten die hun in staat stellen om een menswaardig leven te leiden. Mijn twee suggesties zijn gebaseerd op de landen waar ik mijn voorbeelden heb gevonden.

Ten eerste moet u met uw collega's van Gelijke Kansen, Ruimtelijke Ordening en Openbaar Vervoer een visie ontwikkelen. Een land dat dit zeer goed heeft gedaan, is Noorwegen. Begin 2000 hebben zij daar een visie op universeel ontwerp gemaakt. Zij hebben dat stelselmatig geëvalueerd en geüpdatet. Zij willen tegen 2015 overal een volledige toegankelijkheid garanderen. U kunt het misschien aan uw collega's in de regering voorstellen om een algemene visie, een plan van aanpak, voor te stellen dat de verschillende aspecten van toegankelijkheid combineert.

Mijn tweede suggestie gaat wat verder en is eigenlijk een federale aangelegenheid, maar goed, ik zit nu eenmaal in dit parlement. Maak van toegankelijkheid een recht. De landen die ik net heb genoemd, zijn landen waar toegankelijkheid is opgenomen in de non-discriminatiewetgeving. Non-discriminatie is een actueel thema. Door het op te nemen in de wetgeving, maak je van toegankelijkheid iets afdwingbaars, iets wat meer is dan een checklist waar ontwerpers en architecten aan moeten voldoen. Neen, dan maak je er iets van wat hen wettelijk verplicht om daar bij de ontwerpfase over na te denken. U kunt zeggen dat dat heel ver gaat

en dat je daar dan mensen aansprakelijk voor maakt. Dat is zo, maar het werkt. In de landen waar dat is gebeurd, staat de toegankelijkheid mijlen verder dan bijvoorbeeld in Vlaanderen. Ik besef dat dit een federale materie is. Ik geef het maar mee. U kunt het eventueel meenemen naar interfederaal overleg daarover of naar de regering om het te bespreken, zodat u suggesties kunt overmaken aan uw federale collega. Ik denk dat het echt een essentiële stap is om daar een non-discriminatiebegrip van te maken. Zo zullen we er fundamenteel iets aan kunnen doen.

Minister, ik dank u alvast voor uw engagement. We zullen er zeker nog op terugkomen in de komende legislatuur.

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Ik dank de collega voor zijn vraag. Het is een terechte vraag en een belangrijke problematiek: de toegankelijkheid van de publieke ruimte en van de publiek toegankelijke gebouwen. Ook wij delen die bezorgdheid. Ik ben blij om eraan te kunnen meewerken, samen met de minister.

Minister, ik begrijp dat u nog niet veel antwoorden kunt geven. De vraag ging heel specifiek over de evaluatie van de stedenbouwkundige verordening inzake toegankelijkheid. Ze kan nog niet openbaar worden gemaakt. Ik kijk alvast uit naar het moment dat ze kan worden gevalideerd en hier kan worden besproken. Ik suggereer dan ook om in deze commissie het Toegankelijkheidsbureau uit te nodigen en een hoorzitting te organiseren over die evaluatie.

Zelf kom ik als bevoegd schepen in Opwijk ook in aanraking met die verordening. Ik weet niet hoe het in andere gemeenten is, maar wij volgen altijd resoluut het advies van het Toegankelijkheidsbureau, ook al is het soms moeilijk en vraagt het extra kosten. Maar moeilijk gaat ook en met een beetje goede wil kom je er. Het is belangrijk dat de toegankelijkheid al in het plan is opgenomen. Want als het gebouw er staat of de ruimte is gemaakt, gebeurt het aanpassen meestal niet. Meestal is het dan nog veel duurder. Mijn gemeente volgt resoluut de verordening betreffende de toegankelijkheid en het advies van het Toegankelijkheidsbureau op de plannen.

Mijnheer Vande Reyde, wij sturen soms de ontwerpers door naar het Toegankelijkheidsbureau. Voordat ze hun vergunning aanvragen, kunnen ze de plannen al voorleggen.

Uit de evaluatie zal zeker blijken hoe de verschillende gemeenten daarmee omgaan. Misschien kunnen we hen hier uitnodigen voor een hoorzitting.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

Leo Pieters (Vlaams Belang): Ik sluit mij aan bij mijn collega die vraagt om een hoorzitting met het Toegankelijkheidsbureau.

Mijnheer Vande Reyde, met die foto's moet u oppassen. Met die trap is er nog een probleem. Dat is ook zo met het gelijke platform voor rolstoelgebruikers en moeilijk te been zijnde personen. Met die trap is dat nog iets anders.

Het is goed dat het over verschillende commissies of bevoegdheden wordt gespreid. Je moet daar bijvoorbeeld ook Onderwijs in betrekken. Architecten in opleiding moeten daarop worden geattendeerd. Ik hoorde zonet in de commissie Binnenland dat men daar meer verantwoordelijkheid wil leggen. Er zijn ook gemeenten die ontvoogd zijn. De steden zijn dat waarschijnlijk wel. De stad mag zelf beschikken of heeft de bevoegdheid om zelf plannen goed te keuren zonder dat hogere instanties daar een goedkeuring voor nodig hebben. Ze moeten ze wel

doorsturen maar ze worden vergund op het niveau van de stad. Zij moeten ook bewust zijn van deze materie. U zegt zelf dat u, als u in een college zit, daar de nadruk op legt. Maar dat moet dan overal zo zijn en het moet afdwingbaar zijn. Het is nodig dat bepaalde normeringen worden vastgesteld. Die moeten correct en sluitend zijn.

Ik ben voorstander van hoorzittingen voor dat bureau.

De voorzitter: Dat zijn positieve suggesties. De vraag om een hoorzitting naar aanleiding van de evaluatie werd genoteerd. Wij zoeken daar, in overleg met de minister, een geschikt moment voor. Zo kan het beleid daarop worden aangehaakt.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Freya Perdaens aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de controle op slibladings, bestemd voor nuttige toepassing in Nederland – 93 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Carina Van Cauter

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): In de Zembla-reportage op de Nederlandse televisie van 26 september wordt het beeld geschetst van een trafiek van licht vervuild slib- en baggermateriaal naar Nederlandse natuurlussen. In het kader van de zogenaamde ecologische ontdeping van die lussen worden na eventuele zandwinning de lussen opgevuld met door de Nederlandse overheid toegelaten vervuild slib en bagger. Daar zit visuele vervuiling tussen, zoals piepschuim en plastics, maar evenzeer onzichtbare vervuiling, zoals arsenicum en asbest.

Uit de reportage blijkt dat deze operaties binnen de Nederlandse wetten zouden gebeuren, al wordt ook gezegd dat de controles door Rijkswaterstaat niet of indien wel, niet of nauwelijks volgens het boekje verlopen.

Op wat de Nederlanders in hun lussen mogen dumpen, hebben we in Vlaanderen geen vat. Maar het is wel zo dat de Nederlanders om bagger en slib verlegen zitten en daarvoor naar Vlaanderen kijken.

De Nederlandse staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat bevestigde recent in een brief aan de Tweede Kamer de massale invoer van grond en baggerspecie uit België: 1,7 miljoen kuub in 2018. Met andere woorden, we hebben in Vlaanderen grond en specie te veel en de Nederlanders zijn dankbare afnemers.

Bij ons zijn twee erkende bodembeheerorganisaties actief, die grondstromen opvolgen in het transport, de opslag en de reiniging, en ze ook traceerbaar maken. Dat zijn de Grondbank vzw en de Grondwijzer vzw. Alle stromen gaan dus door hun handen. OVAM is toezichthouder. De in de reportage genoemde vervuilde stromen moeten dus met andere woorden door de handen van een van beide organisaties gaan.

Tegen die achtergrond heb ik een aantal vragen. Minister, in hoeverre wordt de door Zembla gevonden vervuiling door de Grondbank of de Grondwijzer geconstateerd, of net helemaal niet? Is het mogelijk dat visuele vervuiling in Vlaanderen aan het oog van de bodembeheerorganisaties ontsnapt? Is dat evenzeer mogelijk voor asbest-, arseen- en andere vervuiling met zware metalen? In hoeverre werden er onregelmatigheden vastgesteld bij de controle van de Grondbank en de Grondwijzer door de overheid? Hebt u de bevoegdheid om dit vervuilde slib niet te laten vertrekken als u weet dat de nuttige toepassing in Nederland meer dan discutabel is? Zult u in dezen actie ondernemen?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhal Demir: Ik zal uw vraag beantwoorden met het oog op mogelijke gelijkaardige knelpunten in de toekomst, vanuit de optiek dat de Grondbank of Grondwijzer deze zaken opvolgt.

Vooraleer bodemmateriële mogen worden gebruikt, moeten die onderzocht worden. Dat gebeurt door een erkende bodemsaneringsdeskundige die de resultaten vastlegt in een technisch verslag. Daarin wordt ook bepaald hoe die materialen kunnen worden gebruikt. Het technische verslag wordt conform verklaard door een erkende bodembeheerorganisatie. Die staat ook in voor de traceerbaarheid van de bodemmateriële. De erkende bodembeheerorganisaties hebben enkel kennis van verontreiniging die in het technische verslag is gerapporteerd door de erkende bodemsaneringsdeskundige. Visuele verontreinigingen worden daarin ook vermeld, maar zijn minder gemakkelijk vast te stellen dan bijvoorbeeld een verontreiniging met zware metalen.

Verontreinigingen zoals met zware metalen zullen zich met slibdeeltjes min of meer gelijktijdig verspreiden over een zekere oppervlakte. Via steekproeven is de kans dan ook zeer groot dat men die aantreft. Visuele verontreinigingen zoals stukjes plastic of zelfs een fietsband zijn lastiger. Aangezien men het slib onder water bemonstert, kan men daar vanuit de boot niet veel visueel aan vaststellen. Men neemt een staal van het slib en men heeft dan ofwel een visueel deel vast, of men grijpt ernaast. Het is dus alles of niets. De kans is dus veel groter dat men ernaast grijpt en dat men niets merkt, ook al zit er visuele verontreiniging in die men dan wel merkt zodra het slib wordt gelost. Het plastic zal dan makkelijker loskomen uit het slib en gaan drijven.

OVAM heeft het toezicht en de controle op de werking van de bodembeheerorganisaties via de aflevering en opvolging van erkenningen. In het kader van het toezicht werd de traceerbaarheid van bodemmateriële verscherpt met de invoering van een systematische opvolging van de volumebalans bij de bodembeheerorganisaties. Tot op heden werden daarbij geen onregelmatigheden vastgesteld.

Wat de Europese verordening betreft voor de uitvoer van nuttige toepassingen naar Nederland in functie van een bodemtoepassing eisen we dat onder andere een technisch verslag aanwezig is dat is opgesteld door een bodembeheerorganisatie. De Nederlandse normen voor hergebruik van dergelijk bodemmateriaal om putten op te vullen waren minder streng dan de onze. Onder meer naar aanleiding van het probleem dat hier is vastgesteld, zijn ze recent verstrengd en zijn ze in Nederland gelijkaardig aan die van ons.

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): Ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat de blik op de toekomst wordt gericht en dat er oog is voor opvolging. Het is dubbel om te zeggen, maar ik vind het positief dat de zware metalen makkelijker worden opgepikt, zeker door het effect op de gezondheid. Aangezien de technologie niet stilstaat, wil ik u vragen wanneer het mogelijk zal zijn om ook voor die plastic delen een accuratere controle uit te voeren dan nu mogelijk is. Het zou goed zijn indien dit zou kunnen worden geoptimaliseerd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Chris Steenwegen aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de verdubbeling van de Belgische bijdrage aan het Green Climate Fund (GCF)

– 103 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Carina Van Cauter

De voorzitter: De heer Steenwegen heeft het woord.

Chris Steenwegen (Groen): Eind september gaf premier Michel in een speech tijdens de Climate Action Summit in New York aan dat hij aan het federale parlement een verdubbeling van de Belgische bijdrage aan het Green Climate Fund (GCF) zal voorstellen. U weet dat men daar alleen het woord kon nemen indien met effectief iets concreets kon aankondigen. De premier heeft gemeend dat dit concreet genoeg was om het woord te kunnen nemen.

Het GCF werd in 2009 opgericht om het belangrijkste klimaatfonds voor ontwikkelingslanden te worden.

Tijdens de eerste financieringsperiode die intussen achter ons ligt, 2015-2018, werd voor Vlaanderen een bijdrage van 9,75 miljoen dollar afgesproken, want de Belgische bijdrage wordt gedeeld door de federale overheid en de gewesten.

De aankondiging van premier Michel kadert binnen een formeel proces dat loopt sinds eind vorig jaar, om de middelen van dit uiterst belangrijk fonds voor ontwikkelingslanden aan te vullen. Dit is van cruciaal belang voor kwetsbare landen. We hebben het vaak over klimaatrechtvaardigheid. Dat gaat niet alleen over rechtvaardigheid bij ons, waarbij we oog moeten hebben voor mensen die het wat moeilijker hebben om te investeren, maar ook over een internationale rechtvaardigheid. Die landen die momenteel vaak al grote gevolgen dragen van de klimaatverandering, zijn ook landen die daar zelf weinig toe hebben bijgedragen.

Verschillende landen zoals Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk hebben al aangekondigd hun bijdrage te verhogen. Deze week vindt er een formele sessie plaats in Parijs, waar landen zal worden gevraagd hun nieuwe bijdrage te bevestigen.

Minister, wat is het standpunt van de Vlaamse Regering over de verhoging van de bijdrage aan het Green Climate Fund?

Werd er overlegd met de andere regio's en de Federale Regering over een verdubbeling van de Belgische bijdrage en de verdeelsleutel daarvan? Zo ja, wat is het resultaat van dat overleg? Indien niet, is er dan overleg gepland?

Zal Vlaanderen deze week op die bijeenkomst een standpunt kunnen innemen en een engagement aangaan? Zo niet, op welke termijn is de Vlaamse Regering van plan een extra bijdrage te leveren? Waar denkt u die middelen te kunnen halen? We gaan ervan uit dat die niet uit de ontwikkelingsmiddelen worden gehaald, maar wel degelijk uit de ETS-bijdragen (emissions trading scheme) die in het Klimaatfonds terechtkomen.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Vlaanderen zal in de komende jaren blijven bijdragen aan de internationale klimaatfinanciering zoals we dat de afgelopen jaren consequent hebben gedaan. Een mogelijke verhoging van de Vlaamse bijdrage aan de internationale klimaatfinanciering zal echter onderdeel uitmaken van de besprekingen in de aanloop naar het samenwerkingsakkoord tussen de drie gewesten en de

federale overheid over de verdeling van de klimaatinspanningen en -opbrengsten voor de periode 2021-2030. Onze bijdragen aan de internationale klimaatfinanciering voor de periode 2021-2030 zullen immers mee worden gefinancierd door onze veilinginkomsten in het kader van het Europese systeem voor emissiehandel. De manier waarop Vlaanderen zijn bijdrage aan internationale klimaatfinanciering zal invullen, is een keuze die wij binnen de Vlaamse Regering zelf zullen maken.

Een bijdrage aan het Green Climate Fund is een van de mogelijkheden om onze engagementen in te vullen, maar er is ook het Adaptatiefonds. Daarnaast kan Vlaanderen ook een bijdrage leveren via samenwerking met onze partnerlanden of via specifieke projecten en partnerschappen met Vlaamse actoren met een werking ter plekke.

In lijn met het regeerakkoord zal de Vlaamse Regering de middelen voor internationale klimaatfinanciering bij voorkeur inzetten voor projecten waar Vlaamse ondernemingen in participeren. Van de bijdrage aan het Green Climate Fund hebben we geen garanties dat het geld effectief naar dergelijke projecten gaat, maar ik wil ook niet vooruitlopen op de zaken. De Vlaamse Regering heeft op dit moment geen beslissing genomen om haar bijdrage aan het Green Climate Fund te verhogen.

Momenteel is er nog geen formeel engagement aangenomen dat België zijn bijdrage aan het Green Climate Fund zal verdubbelen. De premier in lopende zaken heeft zich in New York geëngageerd om ten opzichte van het parlement een verdubbeling van de Belgische klimaatfinanciering te bepleiten, maar zoals ik eerder al zei, zijn er meerdere manieren om aan internationale klimaatfinanciering te doen. De Vlaamse Regering zal zelf beslissen hoe ze dat zal doen.

Er is geen overleg geweest met het Vlaamse Gewest. Vandaar dat ik ook denk dat de premier voor zijn beurt heeft gesproken, in zijn persoonlijke naam dus. Over de verdubbeling van de Belgische internationale klimaatfinanciering aan het Green Climate Fund is geen overleg gepleegd.

Bij de onderhandelingen over de verdeling van de klimaatinspanningen en -opbrengsten voor de periode 2021-2030 zal gesproken worden over de volledige Belgische bijdrage aan de internationale klimaatfinanciering en de verdeling over de verschillende overheden. Het is aan elke overheid om zelf te beslissen via welke multilaterale of bilaterale kanalen deze bijdrage wordt geleverd.

Vanuit België is er momenteel geen ministeriële bijdrage aan het evenement waar u naar verwijst. Ikzelf zal ook niet deelnemen aan de formele sessie.

Landen kunnen te allen tijde beslissen een bijdrage aan het Green Climate Fund te leveren. Op dit ogenblik heeft de Vlaamse Regering nog niet beslist de bijdrage te verhogen. We zullen de verschillende opties bekijken en de Vlaamse Regering een voorstel doen.

De vorige Vlaamse Regering heeft de voorbije jaren voor de internationale klimaatfinanciering zowel middelen uit het Klimaatfonds als uit de algemene uitgavenbegroting gebruikt. In de Vlaamse internationale klimaatfinancieringsstrategie, de Vlaamse strategie om op een efficiënte en duidelijke manier te voldoen aan de verbintenissen inzake internationale klimaatfinanciering, zullen zowel de financieringsbronnen als de bestedingskanalen worden geïdentificeerd. De administratie behandelt deze strategie momenteel.

De voorzitter: De heer Steenwegen heeft het woord.

Chris Steenwegen (Groen): Minister, u zult begrijpen dat ik niet zo gelukkig ben met dit antwoord. Mij maakt het niet zo veel uit dat premier Michel voor zijn beurt

heeft gesproken. Ik snap dat dit gevoelig ligt, maar mij gaat het om de vraag of we bereid zijn onze internationale solidariteit te vervullen.

Door onze levensstijl leveren we een belangrijke bijdrage aan de klimaatverandering. De mensen die daar momenteel het meest hinder en schade van ondervinden, hebben eigenlijk de middelen niet. We moeten dan ook een zekere toekomstige solidariteit tonen.

De inkomsten uit het ETS zijn enorm gestegen. Waarschijnlijk is dit slechts een tijdelijk effect, maar de gemiddelde prijs is op een jaar tijd van 5 euro naar 25 euro per ton CO₂ gestegen. Dit betekent dat we meer inkomsten genereren die voor een groot deel naar Vlaanderen komen. Er is een marge gecreëerd, die ons toelaat om zonder grote inspanningen een gedeelte aan die internationale solidariteit te besteden.

Ik heb in het Vlaams regeerakkoord gelezen dat dit sterk wordt verengd tot initiatieven waar onze eigen Vlaamse ondernemingen bij worden betrokken. Ik vind dat een spijtige verenging. Ik begrijp dat de Vlaamse Regering zicht wil hebben op wat er met dat geld gebeurt, maar ik denk ook dat in de internationale akkoorden garanties zijn ingebouwd. Ik zou er dan ook voor pleiten om onze internationale solidariteit te tonen. Door het ETS zijn veel middelen naar Vlaanderen teruggekeerd, meer dan we hadden gehoopt of verwacht. Er is zeker een budgettaire marge om toch minstens de beperkte gevraagde bijdrage te leveren en om op dat vlak niet achter te blijven.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhal Demir: Ik wil bijkomend onderlijnen dat de Vlaamse Regering het engagement ten aanzien van kwetsbare landen en ontwikkelingslanden zal aanhouden. We zullen die landen ondersteunen om zich aan te passen aan de impact die de klimaatverandering met zich meebrengt.

Zoals ik eerder heb vermeld, staat in het Vlaams regeerakkoord heel duidelijk dat we denken dat we de sleutel vasthouden door de Vlaamse ondernemingen hierbij te betrekken. Dat is een keuze geweest om meer impact te hebben. Dat is onze voorkeur en we zullen nu nagaan op welke wijze we dit kunnen doen. Het Green Climate Fund is een mogelijkheid, maar er zijn nog andere mogelijkheden. Ik zal bekijken wat binnen de lijnen van het Vlaams regeerakkoord past. We zullen de financiering uiteraard wel aanhouden.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Voorzitter, ik wil op twee punten tussenbeide komen. Wat de discussie over het klimaat betreft, valt het me al jaren op dat een leuke boodschap brengen altijd het meest wordt toegejuicht. Premier Michel doet een uitspraak. Het staan in de kranten en iedereen vindt het fantastisch. We moeten achteraf maar zien hoe we het oplossen.

Beweren dat Charles Michel waarschijnlijk wel een aanleiding had om dit te zeggen, is onjuist, want er is een governance. Die governance is heel duidelijk: hij kan maar iets zeggen als de drie regio's ermee akkoord gaan. Dat staat heel duidelijk in de verschillende akkoorden. Punt aan de lijn. Het is een foute discussie dat we daarover nog moeten discussiëren. Wat Charles Michel heeft gedaan, is fout.

Ik ben, in tegenstelling tot wat u zegt, heel blij met wat er in het regeerakkoord staat. Ik vind het goed dat wij kunnen zeggen waar wij onze euro's kunnen insteken. Het gaat niet over het feit dat wij er minder euro's willen insteken. Neen, misschien willen wij er wel nog veel meer euro's insteken. Wij beslissen wat wij met die euro's willen doen. En dan willen wij inderdaad dat ze bij voorkeur gaan

naar projecten waaraan Vlaamse ondernemingen kunnen participeren. Dat is toch fantastisch? Dat geeft ons jobs. Dan gaat het niet om geld dat in een potje ligt en dat door anderen kan worden gebruikt. Neen, het bezorgt ons ook jobs. We zorgen tegelijkertijd voor het klimaat, waar dat nodig is. Desnoods met meer geld, als het moet. Voor mij is dat een zodanig duidelijk standpunt dat mijn vraag voor u, minister, is: zult u bij een volgend overleg met uw collega's dit standpunt, waar wij hier in Vlaanderen voor staan, duidelijk formuleren?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhair Demir: Ik denk dat ik duidelijk ben geweest. Ik zal dat standpunt duidelijk verdedigen. Ik zie donderdag mijn federale collega, minister Marghem. Ik zal dat op de agenda plaatsen.

De voorzitter: De heer Steenwegen heeft het woord.

Chris Steenwegen (Groen): Ik onthoud vooral dat u zegt dat we de financiering zullen aanhouden. Er is wel een zeer uitdrukkelijke vraag om die financiering te verhogen. Andere landen zijn dat engagement reeds aangegaan. Dat fonds moet heel veel noden lenigen. Er is een internationale vraag om de financiering te verhogen. Ik pleit ervoor om dat te bekijken. De inkomsten van het ETS zijn veel hoger dan verwacht. Er is daar dus zeker budgettaire ruimte voor. Voor mij maakt het niet uit of premier Michel voor zijn beurt heeft gesproken. Als u er de nadruk op legt dat Vlaanderen zelf die beslissing neemt, dan vraag ik om op Vlaams niveau in elk geval te beslissen om die bijdrage te verhogen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.